

ENTERNASYONAL KOMÜNİST PARTİSİ

Bizim Partimizi ne belirler:Marx'tan Lenine ve Komünist Enternasyonalin İtalya komünist partisinin kuruluşuna(Livorno 1921)kadar politik devamlılığın iddiası-Enternasyonalin bozulmasına karşı,"bir ülkede Sosyalizm" teorisine karşı ve Stalinist karşıdevrime karşı Komünist Solun mücadelesi-Halk-Cephesinin ve Faşizme karşı burjuva direnmenin reddi-kişiyeye bağlı ve parlementer/her politikaya karşı ve işçi sınıfı ile bağ içinde devrimci teorinin ve örgütün tekrar kurulması.

TÜRKİYEDE BURJUVA DİKTATÖRLÜĞÜN

ASKERİ - DEMOKRATİK ÇARPINTILARI

İşçiler, Yoldaşlar,

1980 12 Eylül günü bütün partileri ve Meclisi kapatarak, Anayasayı yürürlükten kaldırarak türk ordusu iktidarı açıkça eline geçirmiştir.Bu askeri darbe yoğun ekonomik, sosyal ve politik gelişmelerden oluşan uzun bir dönem içerisinde yer almaktadır.Bu dönem süresince demokratik cila ile boyanmış olan maske arkasında Türk Devleti,yani türk burjuvazininin iktidarı,en iğrenç kapitalist sosyal düzeni korumak için proletaryaya,yoksul köylü kitlelere ve kürt yığın lara karşı devamlı olarak baskı politikasını güçleştirmiştir.

Artık Türkiyede 12 Eylül'den beri burjuva çıkarlarını korumak için ve işçi hareketine karşı daha düzenli ve sistemli baskıyı ve sömürmeyi sürdürmek için Devletin ve ordunun,burjuva demokratik yalancı maskeye sanki saygı gösteriyormuşlar gibi mecbur kalmadan,elleri böylece tamamen serbestir:direnen işçilerin ve mücadeleciler militanların toplu halde tutuklanmalarına,işkencelere,işçi mahallelerinde ve kürt köylerde "temizleme"operasyonlara,idamlara yol büyük açıktır.Zaten bugüne dek 2 aşırı solcu militan asılmıştır ve YÜZE yakın HER AN idam edilebilir durumdalar.Zira işçi sınıfını aldatmak için askerler bazı aşırı sağcı militanlarıda tutukladılar,hatta Türkesi yargıladılar ve dahi bir aşırı sağcı komandoyu astıklarının iddia ettiler(ama tuhaf şekilde idam günü bu komandanun avukatı idam yerinde mevcut değildi ve böylece askerlerden başka hiç kimse olaya şahit olmadı...).Fakat bütün bu oyunlar hiç kimseyi aldatamaz:askeri terörün tek amacı pro-letaryaya karşı burjuva demokrasinin sürdürdüğü baskı ve sömürmeyi devam ettirerek işçi sınıfın ve yoksul kitlelerin mücadele merkezle- rini yok etmektir.

Bugün ordunun yürüttüğü açık terör kapitalist baskı ve sömürmesine karşı kendini korumak için işçi sınıfının verdiği cesur mücadelesini kırmak için burjuva devletin, demokratik çerçevenin içerisinde, giriştiği savaşın doğal uzantısıdır. Zaten 1961'den beri işçi hareketini bastırmak için parlementer demokratik maskenin yetersiz olduğu her defasında kapitalist devletini güçleştirmek için ve demokratik zehirin tekrar geçerli olabilmesi için ordu müdahale etmiştir. Bundan böyle ordunun 12 mart muhtırasından sonra 2 ana burjuva partisi, CHP ve AP (ve onların uyduları olan MSP ve MHP) iktidarı her ikisinde art arda paylaşmıştır ve bu sayede burjuvazi tüm politik sahneyi kendi kontrolü altına alarak işçi sınıfını seçimcilik ve sınıflararası işbirlikçilik batağına itebilmiştir.

Fakat aynı zamanda kapitalist demokratik devlet her gün gittikçe zihrlenmiştir: bir taraftan hakimlerin, kanunların, polis ve ordunun teşkil ettikleri yasal şiddetini kullanarak (örneğin 15-16 haziran 1970 büyük işçi direniş hareketinden beri burjuva parlamentonun yardımıyla bir sürü vilayetlerde en demokratik şekilde devamlı olarak sıkıyönetim ilan edilmiştir) ve öteki taraftan büyük kolaylıkla mücadeleciler işçilere ve aşırı solcu militanlara karşı katliamlar ve cinayetler sürdüren komandoların resmîyet dışı şiddetini kullanarak demokratik devlet proletaryaya karşı baskı ve terör politikasını tamamlamıştır. Hep iddia ettiğimiz gibi Devletin, Anayasanın, ordunun ve komandoların burjuva demokrasinin yumruğunu hep beraber teşkil ettiklerini ve Demokrasinin ve Faşizmin karşı olacaklarına bilakis kapitalist düzenin korunmasında birleştiklerini bir daha açıkça ispatlanmıştır.

İşçiler, Yoldaşlar,

Darbeden önce burjuva stratejinin hedefi açıktır: gittikçe mücadele eden ve düzene karşı harekete geçen işçi sınıfını, parlementer, legal ve sınıflararası işbirlikçi çerçevede hapis tutmaktır. Bu da ancak CHP'nin reformist yalanlarıyla, sözde solcu geçinen partilerin ve DİSK yöneticilerinin açık ihanetleriyle mümkün olabilmektedir. Ve maalesef aşırı solcu grupların tümanının, pasifist veya şiddetli yöntemlere göre olsa bile, daha "ilerici" saydıkları (yani demokratik maskeyi kullanmaya devam etmek isteyen) bir burjuva fraksiyonu açıkça tutucu ve sözüme daha tehlikeli olan başka bir burjuva fraksiyona karşı desteklemeleri oportünist güçlerin aldatıcı manevralarına büyük ölçüde kolaylaşmıştır. En fecisinde bugün bütün bu yanlışlara rağmen aşırı solun aynı yanlış yönteme sarılmaya devam etmesidir. Bu demokratik tuzakın kaçınılmaz sonucu ordunun ve komandoların daha da kolaylıkla, büyük ve cesur direnişlere rağmen, yönünü bulamayan işçi sınıfına baskı ve zulüm altında tutabilmeleri olmuştur. Bu yönüzlükten dolayı en mücadeleciler elemanların, karşı tarafta burjuva sömürsü ve baskısı gittikçe daha düzenli ve merkezleşmiş şekilde gelişirken, kişisel ve dağınık şiddete sarılmışlardır. Fakat bu dağınık mücadele biçiminin hakiki sorumluluğu sınıflararası işbirlikçi nitelikte olan anti-faşist demokratik cephesi stratejisidir: bu saçma stratejide proletaryanın geniş bir öz savunma hareketinin gelişmesine engel olmuştur.

Başta ABD ve Batı Almanya olmak üzere batılı emperyalist devletler bu sosyal ilişkilerinin gelişmesinden dolayı bütün Orta-Doğu bölgesindeki burjuva dengenin bozulması tehlikesiyle baş başa kalınca Türkiyeye geniş para yardımı vermeyi kararlaştırdılar. Bu kararın neticesi olarak türk burjuvazinin proleter mücadelelerini iyi kötü, polisin ordunun ve komandoların yasal ve resmîyet dışı şiddetiyle, fren-

leyabildikten sonra artık direniş merkezlerini kökünden "temizleme" mecburiyetinde olduğunu ve bu enternasyonal karşıdevrimci dayanışmayı doğrulamak için ve ondan tam faydalanabilmek için gelecekte işçi savaşımını devamlı şekilde önlemek mecburiyetinde olduğunu hefez için açıklı. İşte 12 Eylül askeri darbenin gerçek anlamı: sanki komandoların (aslında burjuvalar tarafından yönetilen fakat artık yetersiz sayılan) terör eylemlerine karşımış gici ve gerçekte işçilerin ve mücadeleci militanların dağınık karşıkoyma ve öz savunma hareketlerine karşı yönetilmiş askeri müdahalesiyle burjuva devletin baskı veterör eylemlerini düzenlemek, merkezleştirmek ve yoğunlaştırmak. BU DA ŞUNU GÖSTERİYOR Kİ FAŞİZM KAPİTALİST DEMOKRASİNİN DOĞAL ÜRÜNÜDÜR VE BURJUVA PARLEMTANTARİZM YOKSULYIĞINLARIN VE PROLETER KİTLELERİN KÖLELEŞTİRİLMELERİNE YOL AÇAN BASANAKTAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

Askeri darbe bütün batılı emperyalist devletlerini rahatlatırdı. Hatta bu devletlerin çoğu darbenin hazırlanmasına açıkca yardımcı oldular: örneğin en başta ABD emperyalist devletin başkentindeki Washington türk elçiliği ilk olarak darbeyi tüm dünyaya bildirmiştir. Ayrıca darbeden önce Batı Almanya'da, Fransı'da, Belçika'da ve Hollanda'da vize mecburiyeti ilan edilmiştir. Türkiyeden kaçmak isteyen militanlara Avrupa sınırlarını kapatmak için (yani türk askerlerin baskı eylemlerine yardımcı olmak için) ve göçmenliğin kontrolünü yoğunlaştırarak türkiyeli işçilerini, mücadele yolundan söğüterek, daha kolayca sömürmeleri için. Kendi ve oğru ülkelerinin proletaryasını stalinci karşıdevrim tarafından ihanet edilmiş aldatıcı sosyalist maskesi arkasında sömüren Rus emperyalizmine karşı batılı emperyalistler delik deşik olan İnsanlar Hakları paçavrasını bol bol sallarken bu türk askerlerinin demokratik niyetleri hakkında güvenlerini ilan ederek Türkiyede zamanla tekrar demokrasiye dömlüceğine iddia ettiler. Aslında bütün bu emperyalist sömürücüler Demokrasiyle Faşizm kendilerini tamamlayan iki silah olduklarını gayet iyi bilmektedirler.

İşçiler, Yoldaşlar,

Türkiyeli aşırı solcu gruplar ise antifaşist demokratik küçük burjuva nitelikte yönteme sarılarak bu gerçeği görmek istemiyorlar: hepsi demokratik ve sınıflararası işbirlikçi antifaşist görüşün tutsağı olmakta devam etmektedir ve gerçeğin asıl öğretilerinden uzak kalmaktadırlar. Bu grupların bütün akımları ve eğilimleri "demokrat" ve "ilerici" burjuva güçlerle, yani kapitalist güçlerle, ittifak kurma stratejisinde, bazı değişikliklerle olsa bile, birleşmektedirler. Halbuki askeri darbeden sonra CHP'nin yöneticileri müdahalenin Türkiye için (zaten vatan kavramı ancak kapitalist içerik taşıyan bir kavramdır) hayırlı olmasını dilediler ve öteki "ilerici" burjuvalar ise askerlerin bazı popülist palavralarının arkasına sığınarak kemalist maskenin daha "halka" dönük gözükmesini istediler... Buna rağmen devrimci geçinen bu aşırı solcu gruplar daha geniş bir demokratik halk cephesini kurmak için berdevam etmektedirler. Böylece sınıflararası "yurtseverlik" çerçevesi içinde gelişen bu cephenin ancak işçi "sınıfseverliğine" sırtını dönerek bir sınıfsal direnişe engel olduğunu anlamayarak bu gruplar (militanları kişisel olarak ne kadar cesur şekilde savaşsalar bile) tüm burjuva ve küçük burjuva etkilerden bağımsız olarak proletaryanın

gerçek öz savunması için burjuvaların şiddetine ve örgütlenmelerine karşı işçi sınıfının öz şiddetini kullanmasına ve bağımsız örgütlenmesine artık hiç bir şekilde yardımcı olamazlar.

Üstelik avrupadaki bu grupların uzantıları bir enternasyonal proleter dayanışma hareketinin gelişmesini öngörmesine, burjuvalar tarafından aldatıcı şekilde (yani demokrasi ve barışçılık adına) askeri darbeyi protesto ederek gerçek bir sınıfsal karşıkoyma hareketini kontrol etmek için görevlendirilen avrupalı oportünist ve sahte solcu partilerin desteğini beklemektedirler. Bu oportünist güçlere taviz vererek ve böylece onların aleti olarak türkiyeli aşırı solcu gruplar Ecevit ve Demirel demokratik hükümetler döneminde yapılan zulüm katliamlar ve işkenceler hakkında susarak ancak askeri iktidarın baskısını protesto etmektedirler ve burjuva demokrasiyi temizlemektedirler. Böylece hem demokratik tuzakın esirleri olmaktadırlar enavice devam etmektedirler hemde kapitalist diktatörlüğün karşısında proletaryanın politik ve maddi silahsızlanmasına sebep olmaktadır. İşçiler, Yoldaşlar,

Bugün açık diktatörlük vasıtasıyla tüm politika sahnesi kapitalistlerin elindedir, yarın ise sınıfsal egemenliklerini daha iyi korumaya devam etmek için tekrar demokratik maskeyi kullanacaklardır. Fakat bugün olduğu gibi yarında devrimci komünistlerin mücadele ve savaş yöntemleri aynıdır: -burjuva ve küçük burjuva etkilerden bağımsız olarak proletaryanın kararlı sınıf mücadelesi, -güncel sömürmeye ve baskıya karşı yaşama, çalışma ve mücadele etme şartlarını korumak için tüm sınıfın birleşmesi, -kapitalist devletin silahlı ayaklanmayla yıkılması için ve proletaryanın diktatörlüğü kurulması için işçi sınıfının devrimci hazırlanması. Lenin dediği gibi Kapitalizm ve emperyalizm döneminde tek seçenek ya burjuvazinin diktatörlüğü yada proletaryanın diktatörlüğüdür.

Fakat bu gelecek gerçekleşmesi için Türkiyede işçi sınıfının zorunlu silahı olan komünist ve enternasyonalist parti şarttır. Ancak böyle bir parti komünist devrimin programı etrafında mücadeleciler işçi öncülerini örgütleyebilir ve devrimci kurtuluş ve zafer yolunda işçi diktatörlüğü kurulması için ve komünist devrimin Orta-Doğu bölgesinde ve tüm Dünyada yayılması için sonuna kadar sınıf mücadelesini yönetebilir

İDAMLARA KARŞI I
İŞÇİLERİN VE YOKSUL YİĞİMLERİN TOPLUCA TUTUKLANMALARINA KARŞI I
KÜRT KİTLELERİN EZİLMESİNE KARŞI I
KAHR OLSUN DEMOKRATİK VEYA FAŞİST MASKELİ BURJUVA DEVLETİ I
HER ZAMAN VE HER YERDE YAŞASIN SINIFMÜCADELESİ I
YAŞASIN İŞÇİLERİN BAĞIMSIZ SENDİKAL VE POLİTİK ÖRGÜTLENMELERİ I
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ VE YOKSUL KİTLELERİN KURTULUŞU I
YAŞASIN PROLETARYANIN DİKTATÖRLÜĞÜ VE DÜNYA KOMÜNİST DEVRİMİ I

ENTERNASYONAL KOMÜNİST PARTİSİ

Yazışma adresi : Paris P.C.I.
20 RUE JEAN BOUTON 75012 PARIS - FRANCE
Berlin : GERT BICHORN
Postfach 301730
D - 1000 BERLIN 301

Supplément au prolétaire n° 324
NOV. - DÉC. 1980

Imprimerie spéciale